

JIŘÍ DANÍČEK – NEDALEKO

Tenkrát už bylo tehdy / a také dnes / je to tehdy

NEÚPROSNÝ REAKCIONÁŘ NICOLÁS GÓMEZ DÁVILA

Pravý problém současného člověka možná spočívá v ironickém faktu, že je dnes v jeho moci uskutečnit své touhy.

VLADIMÍR MIKEŠ – BÁSNĚ Z ROKU 2025

Adolf je zas všude doma. Obchází nároží, / slídí, čmuchá, před zrcadly zkouší si / gesta, čechrá čupřinu, kypří kartáček / pod nosem.

JULIUS BENKO – ODNĚKUD VÝTRYSKY

Raději mučivé ticho než krhavé nevýznamy z billboardů a srdcí.

TIM POSTOVIT – ŠANIDAR

Víš, kdy člověk poprvé vykonal obřad víry?

ONDŘEJ SEKANINA – PAN MIŠ

Je vymalována načerno, na políčkách podél zdí stojí kompozice z dřevěných figurek, kterým dominuje cyklus Apokalypsa. Když přijdou hosté, zapne se osvětlení a některé výjevy se začnou pohybovat.

DUŇA SLAVÍKOVÁ – KŘIŽOVNICKÁ ŠKOLA

Zhruba tři týdny před připravovanou premiérou již o ní byla zpravena Státní bezpečnost.

JIŘÍ ZIZLER – KNIHY PRO TĚŽKÉ ČASY

To nic nemění na tom, že Černého paměti, Zábranův Celý život a Fučíkovo Čtrnáctero zastavení zde stojí jako kruciální výtvoř české literatury minulého století. V příštích pohromách, jež na nás cyklicky dopadají a jimž se dozajista nevyhneme, nám doufejme budou oporou.

MARTIN POKORNÝ – ZA DANTEM, ZA DANTA

Po zhruba dvaceti letech poměrně systematického čtení *Komedie* můžu prohlásit, že pro mě *Peklo* zůstává nejzáhadnější a že to nepovažuji za osobní defekt, nýbrž za objev svého druhu.

KAROL SIDON – LAUDATIO JIŘÍMU DANÍČKOVÍ

Staré blízkovýchodní mýty opěvaly hrdiny, kteří zkouškou podsvětí prošli a po třech dnech se opět z temnot vynořili, tak proč bych se k nim nepřidal.